

WETENSCHAP EN KUNST

Tentoonstelling van Meegeren. — Pictura, Den Haag.

»Hij is er ook zoo een, die het teekenen niet kon laten«, werd ons van Van Meegeren verteld. Door zijn vader bestemd om in Delft te studeeren en hiermee ook begonnen, werd de lust om te teekenen, te schilderen, hem te machtig. Doch ook toen kon hij aan zijn lust niet geheel toegeven. Hij werkte voor teekenen middelbaar onderwijs, werd nadat hij de acte behaald had, privaat docent te Delft, en eerst een paar jaar geleden maakte hij zich geheel vrij.

Of het door ondervinding gestaafd is, weten wij niet, maar wel doet zulk een begin, waar hindernissen te overwinnen waren, al dadelijk iets meer verwachten.

In ieder geval, deze jonge schilder beschikt over een bijzondere vaardigheid zoowel in de olieverf- als vooral bij de waterverfbehandeling. De voordracht van de laatste — op de moderne manier van de kleurendrukken van bekende Fransche »Affiches« — is werkelijk verrassend. Het is waar dat het op deze wijze niet gemakkelijk is de »volume« der figuren aanschouwelijk te maken, maar dit op één vlak houden van alles, behoort mede tot de moderne opvatting. En de kleur behoudt, in deze vlakke behandeling, geheel haar zuiverheid: het lichte blauw, het zachte geel vooral.

Zijn manier van schilderen, van olieverfbehandeling, vlot en vloeiend, vertoont neiging tot onvastheid, tot het drijvende. Dit komt vooral uit in die rustieke gegevens, waaraan wij zooveel krachtiger werken danken. Een *Zandschepper* wordt onder zijn handen een aardig prentje, omdat de schilder zich niet in zijn onderwerp verdiepte. Aangenamer is hij in kleine stukjes van paardrijders aan het strand, waarin de atmosfeer is uitgedrukt.

Het krachtigst zagen wij hem in zijn teekeningen van een paar geiten, degelijke studies, mooi ook in het stramme der houdingen. Gaarne zagen wij meer van zulk werk.

G. H. MARIUS.